ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Α΄ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΝΟΜΩΝ

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Κώδικας Μετανάστευσης και Κοινωνικής Ένταξης»

Ι. Γενικές παρατηρήσεις

Α. Το φερόμενο προς συζήτηση και ψήφιση Νσχ, όπως διαμορφώθηκε από την αρμόδια Διαρκή Επιτροπή, αποτελείται από τρία Μέρη και 141 άρθρα.

Με το Πρώτο Μέρος (άρθρα 1 έως 31) ρυθμίζεται η διέλευση προσώπων από τα σύνορα και η διαμονή πολιτών τρίτων χωρών στην ελληνική επικράτεια.

Συγκεκριμένως, με το Κεφάλαιο Α΄ (άρθρα 1 έως 2) εισάγονται γενικές διατάξεις με τις οποίες παρέχονται οι αναγκαίοι ορισμοί των εννοιών του Κώδικα (άρθρο 1) και τίθεται το πεδίο εφαρμογής του (άρθρο 2).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Β΄ (άρθρα 3 έως 5) εισάγονται ρυθμίσεις που αφορούν τον καθορισμό των σημείων εισόδου και εξόδου από τη χώρα και της άσκησης του σχετικού ελέγχου από τις αρμόδιες αρχές (άρθρο 3), τις περιπτώσεις απόρριψης αιτημάτων χορήγησης θεώρησης εισόδου σε πολίτες τρίτων χωρών (άρθρο 4), καθώς και τις προϋποθέσεις και τα έγγραφα που οφείλει να κατέχει πολίτης τρίτης χώρας για την είσοδό του στην Ελλάδα (άρθρο 5).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Γ΄ (άρθρα 6 έως 10) καθορίζονται οι γενικές προϋποθέσεις του δικαιώματος διαμονής των πολιτών τρίτων χωρών που εισέρχονται νομίμως στην Ελλάδα (άρθρο 6), απαριθμούνται οι νέες κατηγορίες των αδειών διαμονής και οι τύποι αδειών που περιλαμβάνονται σε αυτές (άρθρο 7) και ρυθμίζονται λεπτομέρειες της διαδικασίας χορήγησης (άρθρο 8) και ανανέωσης άδειας διαμονής (άρθρο 9), καθώς και η διαδικασία και οι προθεσμίες επίδοσης της άδειας διαμονής και της απορριπτικής ή ανακλητικής απόφασης (άρθρο 10).

Με τα διατάξεις του Κεφαλαίου Δ΄ (άρθρα 11 έως 18) ορίζεται η διαδικασία καθορισμού ανά διετία του ανώτατου αριθμού θέσεων εργασίας που χορηγούνται σε πολίτες τρίτων χωρών (άρθρο 11) και ρυθμίζονται πρακτικά ζητήματα των μετακλήσεων για εξαρτημένη εργασία (άρθρο 12), για εποχική εργασία (άρθρο 13) και για αλιεργάτες (άρθρο 14). Περαιτέρω, εισάγονται ρυθμίσεις που αφορούν τη διαδικασία χορήγησης και ανανέωσης άδειας διαμονής για εξαρτημένη εργασία (άρθρο 15), για επενδυτική δραστηριότητα (άρθρο 16) και για εργασία ειδικού σκοπού (άρθρο 17), ενώ προβλέπεται η χορήγηση εθνικής θεώρησης εισόδου σε πολίτες τρίτων χωρών που εισέρχονται στη χώρα για συγκεκριμένο σκοπό και περιορισμένο χρονικό διάστημα (άρθρο 18).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Ε΄ (άρθρα 19 έως 21) ορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση σε πολίτες τρίτων χωρών άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς (άρθρο 19) ή εξαιρετικούς λόγους (άρθρο 20), ενώ προβλέπονται πρόσθετοι λόγοι χορήγησης άδειας διαμονής που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις των ως άνω άρθρων (άρθρο 21).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Στ΄ (άρθρα 22 έως 24) ορίζονται τα δικαιώματα των πολιτών τρίτων χωρών που διαμένουν νομίμως στην ελληνική επικράτεια (άρθρο 22) και, αντιστοίχως, απαριθμούνται οι υποχρεώσεις τους (άρθρο 23), καθώς και οι κυρώσεις που επιφέρει η παραβίασή τους (άρθρο 24).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Ζ΄ (άρθρα 25 έως 26) ορίζονται οι λόγοι ανάκλησης ή απόρριψης αιτήματος χορήγησης άδειας διαμονής (άρθρο 25) και οι διαδικαστικές εγγυήσεις που έχουν θεσπισθεί υπέρ των πολιτών τρίτων χωρών για την υπεράσπιση των εννόμων συμφερόντων τους (άρθρο 26).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Η΄ (άρθρα 27 έως 31) καθορίζονται οι υποχρεώσεις των δημοσίων υπηρεσιών και υπαλλήλων (άρθρο 27), των συμβολαιογράφων (άρθρο 28), των εργοδοτών (άρθρο 29), των ιδιωτών (άρθρο 30) και των μεταφορέων (άρθρο 31) κατά τη συναλλαγή τους με πολίτες τρίτων χωρών, και θεσπίζονται κυρώσεις για την παραβίαση των ανωτέρω διατάξεων.

Με το Δεύτερο Μέρος του Κώδικα (άρθρα 32 έως 128) ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν τις άδειες διαμονής που χορηγούνται στο πλαίσιο της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Συγκεκριμένως, με το Τμήμα Α΄ του Δευτέρου Μέρους (άρθρα 32 έως 49) καθορίζονται οι προϋποθέσεις εισδοχής των πολιτών τρίτων χωρών με σκοπό τις σπουδές ή την εθελοντική υπηρεσία, συμφώνως προς την Οδηγία 2004/114/ΕΚ. Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Α΄ (άρθρα 32 έως 44) προσδιορίζεται το πεδίο εφαρμογής του παρόντος Τμήματος (άρθρο 32), ορίζονται οι γενικές προϋποθέσεις για τη χορήγηση δικαιώματος διαμονής με σκοπό τις σπουδές ή την εθελοντική υπηρεσία (άρθρο 33) και ρυθμίζεται η διαδικασία χορήγησης της άδειας διαμονής για λόγους σπουδών (άρθρο 34), η χρονική διάρκειά της και η διαδικασία ανανέωσής της (άρθρο 35). Ορίζονται, επίσης, οι προϋποθέσεις χορήγησης άδειας διαμονής σε πολίτη τρίτης χώρας στο πλαίσιο της κινητικότητας των σπουδαστών εντός των χωρών της Ε.Ε. (άρθρο 36), ρυθμίζονται οι όροι πρόσβασης στην αγορά εργασίας των σπουδαστών πολιτών τρίτων χωρών (άρθρο 37) και θεσπίζεται ταχεία διαδικασία χορήγησης αδειών διαμονής σε μεταπτυχιακούς σπουδαστές (άρθρο 38). Περαιτέρω, ρυθμίζονται οι προϋποθέσεις χορήγησης άδειας διαμονής για εθελοντική υπηρεσία (άρθρο 39), η χρονική διάρκειά της καθώς και η διαδικασία ανανέωσής της (άρθρο 40), προβλέπονται λόγοι ανάκλησης ή άρνησης ανανέωσης της άδειας διαμονής για σπουδές ή εθελοντική υπηρεσία (άρθρο 41), ορίζονται τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των σπουδαστών ή εθελοντών πολιτών τρίτων χωρών (άρθρο 42) και εισάγονται ρυθμίσεις για την κατά παρέκκλιση των ισχυουσών διατάξεων χορήγηση άδειας διαμονής στα τέκνα που γεννιούνται στην Ελλάδα από γονείς κατόχους άδειας διαμονής για σπουδές (άρθρο 44).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Β΄ (άρθρα 45 έως 49) ρυθμίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής στην Ελλάδα πολιτών τρίτων χωρών για τη λήψη υπηρεσιών επαγγελματικής κατάρτισης (άρθρο 45), για τη συμμετοχή τους σε ειδικά προγράμματα (άρθρο 46), για σπουδές σε στρατιωτικές και παραγωγικές σχολές (άρθρο 47), για την απόκτηση ιατρικής ειδικότητας (άρθρο 48), καθώς και για φοίτηση στην Αθωνιάδα Εκκλησιαστική Ακαδημία του Αγίου Όρους (άρθρο 49).

Με το Τμήμα Β΄ του Δευτέρου Μέρους (άρθρα 50 έως 57) ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν την εισδοχή πολιτών τρίτων χωρών – θυμάτων εμπορίας ανθρώπων ή παράνομης διακίνησης μεταναστών συμφώνως προς την Οδηγία 2004/81/ΕΚ. Συγκεκριμένως, ορίζεται η προθεσμία περίσκεψης που παρέχεται στα ως άνω πρόσωπα, προκειμένου να λάβουν συνειδητώς ανεπηρέαστη απόφαση σχετικώς με τη συνεργασία τους με τις διωκτικές αρχές (άρθρο 50), και προβλέπονται τα δικαιώματα και οι υπηρεσίες που τους πα-

ρέχονται κατά την περίοδο αυτή (άρθρο 52), θεσπίζεται η υποχρέωση ενημέρωσής τους σχετικώς με το δικαίωμα υποβολής αίτησης για χορήγηση άδειας διαμονής (άρθρο 51) και καθορίζονται οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση ή την ανανέωσή της (άρθρα 53 και 54). Περαιτέρω, απαριθμούνται τα δικαιώματα που διασφαλίζει η άδεια διαμονής στα ως άνω πρόσωπα (άρθρο 55), ορίζονται ειδικοί λόγοι μη ανανέωσης ή ανάκλησης της άδειας διαμονής (άρθρο 56) και προβλέπεται η δυνατότητα χορήγησης άδειας διαμονής για σκοπό διαφορετικό από αυτόν της αρχικής άδειας (άρθρο 57).

Με τις διατάξεις του Τμήματος Γ΄ του Δευτέρου Μέρους (άρθρα 58 έως 69) ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν την ειδική διαδικασία εισδοχής πολιτών τρίτων χωρών για σκοπούς επιστημονικής έρευνας κατά την Οδηγία 2005/71/ΕΚ. Συγκεκριμένως, ορίζεται το πεδίο εφαρμογής του παρόντος Τμήματος (άρθρο 58), το οποίο ισχύει υπό την επιφύλαξη ευνοϊκότερων διατάξεων (άρθρο 59), ρυθμίζεται η διαδικασία έγκρισης του ερευνητικού οργανισμού που πρόκειται να υποδεχθεί ερευνητές πολίτες τρίτων χωρών (άρθρο 60) και προσδιορίζεται το περιεχόμενο της οικείας σύμβασης υποδοχής (άρθρο 61). Ρυθμίζονται, επίσης, ζητήματα σχετικώς με τη διαδικασία χορήγησης (άρθρο 62), τη διάρκεια και τη διαδικασία ανανέωσης της άδειας διαμονής του ερευνητή (άρθρο 63), καθώς και των μελών της οικογενείας του (άρθρο 64), ενώ καθιερώνεται το δικαίωμα χορήγησης άδειας διαμονής στην Ελλάδα σε κάτοχο άδειας διαμονής ερευνητή σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ (άρθρο 65). Τέλος, ορίζονται οι προϋποθέσεις ανάκλησης ή μη ανανέωσης των αδειών διαμονής που χορηγήθηκαν κατά τα οριζόμενα στα προηγούμενα άρθρα (άρθρο 66) και παρέχεται στους κατόχους άδειας διαμονής ερευνητή το δικαίωμα διδακτικού έργου (άρθρο 67), καθώς και το δικαίωμα ίσης μεταχείρισης με τους ημεδαπούς όσον αφορά τους τομείς της εργασίας, της φορολόγησης, της ασφάλισης και της πρόσβασης σε αγαθά και υπηρεσίες (άρθρο 68).

Με τις διατάξεις του Τμήματος Δ΄ του Δευτέρου Μέρους (άρθρα 70 έως 88) ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν την εισδοχή πολιτών τρίτων χωρών για οικογενειακή επανένωση κατά την Οδηγία 2003/86/ΕΚ. Συγκεκριμένως, με το Κεφάλαιο Α΄ (άρθρα 70 έως 78) ορίζεται το πεδίο εφαρμογής του παρόντος Τμήματος (άρθρο 70) και οι προϋποθέσεις για την άσκηση του δικαιώματος της οικογενειακής επανένωσης (άρθρο 71) ενώ ρυθμίζεται η διαδικασία υποβολής και εξέτασης της σχετικής αίτησης (άρθρο 72) καθώς και ζητήματα σχετικώς με τη διαδικασία χορήγησης (άρθρο 73), τη διάρκεια και τη διαδικασία ανανέωσης της άδειας διαμονής των μελών της οικογένειας

(άρθρο 74). Ορίζονται, επίσης, οι περιπτώσεις απόρριψης του αιτήματος, ανάκλησης ή μη ανανέωσης της άδειας διαμονής για οικογενειακή επανένωση (άρθρο 75), ρυθμίζονται τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των μελών της οικογένειας του συντηρούντος (άρθρο 76) και προβλέπεται η δυνατότητα απόκτησης αυτοτελούς άδειας διαμονής από τα μέλη της οικογένειας υπό προϋποθέσεις (άρθρο 77).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Β΄ (άρθρο 79 έως 88) ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης, όταν η σύσταση της οικογένειας συντελείται στην Ελλάδα (άρθρο 81), το δικαίωμα απόκτησης άδειας διαμονής των μελών της οικογένειας ομογενών (άρθρο 82), καθώς και τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής (άρθρο 83), μόνιμης διαμονής (άρθρο 84) και διατήρησης του δικαιώματος διαμονής πολιτών τρίτων χωρών που είναι μέλη οικογένειας Έλληνα (άρθρο 85). Περαιτέρω, ορίζονται τα δικαιώματα της ως άνω κατηγορίας πολιτών τρίτων χωρών (άρθρο 86), καθορίζονται οι περιπτώσεις μη χορήγησης, ανάκλησης ή απώλειας του δικαιώματος διαμονής (άρθρο 87) και ρυθμίζεται το καθεστώς διαμονής των γονέων ανηλίκων ημεδαπών και ανηλίκων αδελφών των ημεδαπών (άρθρο 88).

Με τις διατάξεις του Τμήματος Ε΄ του Δευτέρου Μέρους (άρθρα 89 έως 107) ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν, μεταξύ άλλων, το καθεστώς πολιτών τρίτων χωρών που είναι επί μακρόν διαμένοντες συμφώνως προς την Οδηγία 2003/109/ΕΚ. Συγκεκριμένως, με το Κεφάλαιο Α΄ (άρθρα 89 έως 107) ορίζεται το πεδίο εφαρμογής του παρόντος Τμήματος (άρθρο 89) και οι προϋποθέσεις απόκτησης του καθεστώτος επί μακρόν διαμένοντος (άρθρο 90), και ρυθμίζεται η διαδικασία υποβολής της σχετικής αίτησης και εξέτασής της από το αρμόδιο όργανο (άρθρο 91), η διάρκεια και η διαδικασία ανανέωσης της άδειας διαμονής επί μακρόν διαμένοντος (άρθρο 92). Ορίζονται, επίσης, οι περιπτώσεις απόρριψης της σχετικής αίτησης (άρθρο 93), ανάκλησης, απώλειας (άρθρο 94) και επανάκτησης του καθεστώτος του επί μακρόν διαμένοντος (άρθρο 95), ενώ ρυθμίζεται η διαδικασία έκδοσης απόφασης επιστροφής πολίτη τρίτης χώρας με καθεστώς επί μακρόν διαμένοντος (άρθρο 96). Περαιτέρω, προβλέπεται δικαίωμα προσφυγής κατά της απόρριψης χορήγησης άδειας διαμονής (άρθρο 97), ρυθμίζονται τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του επί μακρόν διαμένοντος (άρθρο 98), θεσπίζεται δικαίωμα χορήγησης άδειας διαμονής σε πολίτη τρίτης χώρας με καθεστώς επί μακρόν διαμένοντος σε άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε. (άρθρο 100) και τίθενται οι σχετικές προϋποθέσεις (άρθρο 104), καθώς και οι λόγοι απόρριψης του αι-

τήματος (άρθρο 101). Τέλος, ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των ως άνω προσώπων που είναι κάτοχοι άδειας διαμονής στην Ελλάδα (άρθρο 102), τα κριτήρια ανάκλησης της άδειας διαμονής και την υποχρέωση επανεισδοχής τους (άρθρο 103), ορίζεται η Διεύθυνση Μεταναστευτικής Πολιτικής του Υπουργείου Εσωτερικών ως το ελληνικό σημείο επαφής με αντίστοιχες αρμόδιες υπηρεσίες των λοιπών κρατών μελών της ΕΕ (άρθρο 105), ενώ επεκτείνεται το πεδίο εφαρμογής του παρόντος Κεφαλαίου στους πολίτες τρίτων χωρών ή ανιθαγενείς στους οποίους έχει χορηγηθεί καθεστώς πρόσφυγα ή καθεστώς επικουρικής προστασίας (άρθρο 107).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Β΄ (άρθρα 108 έως 109) ορίζονται οι τίτλοι και τα πιστοποιητικά που αποτελούν αποδεικτικά επαρκούς γνώσης της ελληνικής γλώσσας και στοιχείων ελληνικής ιστορίας και πολιτισμού για την απόκτηση του καθεστώτος του επί μακρόν διαμένοντος (άρθρο 108), και ρυθμίζεται το καθεστώς χορήγησης άδειας διαμονής της δεύτερης γενιάς (άρθρο 109).

Με τις διατάξεις του Τμήματος ΣΤ΄ (άρθρα 110 έως 128) ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν την εισδοχή πολιτών τρίτων χωρών με σκοπό την απασχόληση υψηλής ειδίκευσης κατά την Οδηγία 2009/50/ΕΚ. Συγκεκριμένως, με το Κεφάλαιο Α΄ (άρθρα 110 έως 126) ορίζεται το πεδίο εφαρμογής του εν λόγω Κεφαλαίου (άρθρο 110), εισάγεται επιφύλαξη υπέρ ευνοϊκότερων διατάξεων που περιέχονται στη νομοθεσία της ΕΕ ή σε διμερείς ή πολυμερείς συμβάσεις (άρθρο 111) και καθορίζονται οι προϋποθέσεις χορήγησης «Μπλε κάρτας της ΕΕ» με σκοπό την απασχόληση υψηλής ειδίκευσης (άρθρο 112), καθώς και η διαδικασία προσδιορισμού του όγκου εισδοχής πολιτών τρίτων χωρών για τον σκοπό αυτό (άρθρο 113). Ορίζεται, επίσης, η διαδικασία υποβολής αιτήματος χορήγησης «Μπλε κάρτας της ΕΕ» (άρθρο 114), η διάρκεια και η διαδικασία ανανέωσής της (άρθρο 115) καθώς και οι λόγοι απόρριψης του σχετικού αιτήματος (άρθρο 116) και ανάκλησης ή μη ανανέωσης της χορηγηθείσας κάρτας (άρθρο 117). Περαιτέρω, ρυθμίζεται η πρόσβαση στην αγορά εργασίας του κατόχου της κάρτας (άρθρο 118), το ενδεχόμενο της προσωρινής ανεργίας του (άρθρο 119) και οι τομείς στους οποίους απολαύει ίσης μεταχείρισης με τους ημεδαπούς (άρθρο 120), ενώ του παρέχεται η δυνατότητα να συνοδεύεται από τα μέλη της οικογενείας του (άρθρο 121). Τέλος, καθορίζονται οι προϋποθέσεις απόκτησης του καθεστώτος του επί μακρόν διαμένοντος από τον κάτοχο της κάρτας (άρθρο 122), ρυθμίζεται το δικαίωμα διαμονής στην Ελλάδα του κατόχου «Μπλε

κάρτας της ΕΕ» από άλλο κράτος μέλος της Ε.Ε. (άρθρο 123) και των μελών της οικογενείας του (άρθρο 124), ενώ ορίζεται η Διεύθυνση Μεταναστευτικής Πολιτικής του Υπουργείου Εσωτερικών ως το ελληνικό σημείο επαφής με αντίστοιχες αρμόδιες υπηρεσίες των λοιπών κρατών μελών της Ε.Ε. (άρθρο 125).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Β΄ (άρθρα 127 έως 128) ρυθμίζεται η διαδικασία καθορισμού του αριθμού εισερχομένων πολιτών τρίτων χωρών για απασχόληση υψηλής εξειδίκευσης (άρθρο 127) και προβλέπεται η δυνατότητα των ήδη κατόχων αδειών διαμονής να ζητήσουν τη μετάβασή τους σε καθεστώς διαμονής με «Μπλε κάρτα της Ε.Ε.» (άρθρο 128).

Με το Τρίτο Μέρος του Κώδικα (άρθρα 129 έως άρθρο δεύτερο) ρυθμίζονται ζητήματα κοινωνικής ένταξης μεταναστών, ενώ εισάγονται ρυθμίσεις οργανωτικού χαρακτήρα, καθώς και μεταβατικές και τελικές διατάξεις.

Συγκεκριμένως, με το Κεφάλαιο Α΄ (άρθρα 129 έως 130) ορίζεται το πεδίο εφαρμογής της πολιτικής κοινωνικής ένταξης (άρθρο 129) και ορίζονται οι βασικές αρχές κοινωνικής ένταξης και το Ολοκληρωμένο Πρόγραμμα Δράσης (άρθρο 130).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Β΄ (άρθρα 131 έως 138) προβλέπεται η σύσταση Επιτροπής Συντονισμού της Μεταναστευτικής Πολιτικής και της Κοινωνικής Ένταξης (άρθρο 131), η οποία επικουρείται στο έργο της από Επιστημονική Επιτροπή (άρθρο 132), ορίζεται το ύψος των παραβόλων που συνοδεύουν τις αιτήσεις που προβλέπονται από τον παρόντα Κώδικα (άρθρο 133) και ρυθμίζονται ζητήματα που αφορούν την τήρηση μητρώου πολιτών τρίτων χωρών που διαμένουν στην Ελλάδα (άρθρο 134), τη σύσταση των Επιτροπών Μετανάστευσης που προβλέπονται από τον Κώδικα (άρθρο 135) και την ανάθεση της εποπτείας της εφαρμογής των διατάξεων του Κώδικα στο Υπουργείο Εσωτερικών (άρθρο 136). Θεσπίζονται, επίσης, εξουσιοδοτικές διατάξεις για τη ρύθμιση ειδικότερων ζητημάτων του Κώδικα (άρθρο 137) και προβλέπεται η κωδικοποίηση σε ενιαίο κείμενο των διατάξεων που αφορούν ζητήματα αλλοδαπών (άρθρο 138).

Με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Γ΄ εισάγονται μεταβατικές ρυθμίσεις για την ομαλή μετάβαση στο νέο καθεστώς του Κώδικα (άρθρο 139), ενώ ορίζονται οι καταργούμενες και διατηρούμενες διατάξεις (άρθρο 140) και η ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος (άρθρο δεύτερο).

Β. Στο προς ψήφιση Νσχ υιοθετείται ο όρος «πολίτης τρίτης χώρας», αντί του όρου «υπήκοος τρίτης χώρας». Συναφώς επισημαίνεται ότι, στη νομική ορολογία, οι όροι «υπήκοος» και «πολίτης» είναι ταυτόσημοι. Μάλιστα, το

Σύνταγμα του 1927 περιελάμβανε, στο άρθρο 6, ερμηνευτική δήλωση, συμφώνως προς την οποία, «Η δε λέξις πολίτης και εις το άρθρον τούτο, ως και εις τα άλλα άρθρα, έχει την έννοιαν του έλληνος υπηκόου, του έχοντος δηλαδή ελληνικήν ιθαγένειαν, αδιακρίτως φύλου ή ηλικίας». Περαιτέρω, στην επίσημη μετάφραση όλων των κρίσιμων ευρωπαϊκών νομικών κειμένων που αφορούν τη μεταναστευτική πολιτική (Συνθηκών, οδηγιών, κανονισμών κ.λπ.), συμπεριλαμβανομένης της Συνθήκης της Λισαβόνας (π.χ. άρθρο 79), καθώς και του Κανονισμού 380/2008, απαντούν αποκλειστικώς οι όροι «υπήκοος τρίτης χώρας» (κατά την αγγλική ορολογία, third country national). Συνεπώς, ενώ οι όροι «πολίτης τρίτης χώρας» και «υπήκοος τρίτης χώρας» είναι ταυτόσημοι κατά το ελληνικό δίκαιο, η πάγια χρήση του όρου «υπήκοος τρίτης χώρας» στις Συνθήκες της Ε.Ε. φαίνεται ότι επιδιώκει να καλύψει και να υποκαταστήσει το σύνολο των σχετικών όρων, οι οποίοι, μάλιστα, ενδέχεται να μην είναι πάντοτε ισοδύναμοι. Υπ' αυτό το πρίσμα, το προτεινόμενο προς ψήφιση Νσχ δεν φαίνεται να εναρμονίζεται με την επιδίωξη του νομοθέτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Βλ. και Έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας επί του Νσχ «Αναδιοργάνωση του συστήματος αδειοδότησης για τη διαμονή αλλοδαπών στη χώρα υπό όρους αυξημένης ασφάλειας, ρυθμίσεις θεμάτων Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Εσωτερικών», ήδη ν. 4018/2011, σελ. 4).

Γ. Συμφώνως προς την Αιτιολογική Έκθεση που συνοδεύει το σχέδιο νόμου, «Ο Κώδικας Μετανάστευσης και Κοινωνικής Ένταξης έχει συνταχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 76 του Συντάγματος από την Επιτροπή που συγκροτήθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 24 του ν. 4151/2013 (Α΄ 103), με την υπ' αριθμ. 28138/2013 (Β΄ 1522) απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών». Κατά την ανωτέρω διάταξη του Συντάγματος, η επιψήφιση του εν λόγω κώδικα «μπορεί να γίνει από την Ολομέλεια της Βουλής με ιδιαίτερο νόμο που [τον] κυρώνει στο σύνολό [του]». Εν προκειμένω δεν έγινε χρήση αυτής της δυνατότητας.

Δ. Δεδομένου ότι στο Νσχ εντάχθηκαν τροπολογίες που δεν άπτονται του κύριου αντικειμένου του, είναι σκόπιμη, για λόγους νομοτεχνικής αρτιότητας, η προσθήκη στον τίτλο του της φράσης «και άλλες διατάξεις».

ΙΙ. Παρατηρήσεις επί των άρθρων του Νσχ

1. Επί του άρθρου 1

α. Στο προς ψήφιση άρθρο αριθμείται, ως εκ περισσού, ως «1.», η μοναδική του παράγραφος.

β. Στην περ. στ) της παρ. 1 του προτεινόμενου άρθρου ορίζεται ως πρόσφυγας «Ο πολίτης τρίτης χώρας ή ανιθαγενής στο πρόσωπο του οποίου

πληρούνται οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 1Α της Σύμβασης της Γενεύης».

Νομοτεχνικώς αρτιότερη θα ήταν αναφορά στη Σύμβαση της Γενεύης «του 1951 για το καθεστώς των προσφύγων, η οποία έχει κυρωθεί με το ν.δ. 3989/1959 (Α΄201)».

γ. Στην περ. ιγ) της ανωτέρω παραγράφου γίνεται αναφορά στο «άρθρο 5, παράγραφος 1 του Κανονισμού 562/2006 (Κώδικας Συνόρων του Σένγκεν)», αντί της πληρέστερης στο «άρθρο 5, παράγραφος 1 του Κανονισμού (ΕΚ) 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (Κώδικα Συνόρων του Σένγκεν)».

δ. Η περ. ιδ) της ίδιας παραγράφου αναφέρεται στις «διατάξεις του κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων». Αρτιότερη νομοτεχνικώς θα ήταν αναφορά στις «διατάξεις του Κανονισμού (ΕΚ) 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (Κώδικα Θεωρήσεων)».

Εξ άλλου, κατά την ανωτέρω περίπτωση, «ομοιόμορφη θεώρηση τύπου C» χορηγείται «ενόψει διέλευσης από ή πρόθεση παραμονής στην επικράτεια των κρατών-μελών, η οποία δεν υπερβαίνει σε διάρκεια τις 90 ημέρες εντός οποιασδήποτε περιόδου 180 ημερών στο έδαφος των κρατών-μελών της ενισχυμένης συνεργασίας Σένγκεν».

Επισημαίνεται ότι κατ' άρθρο 2 του Κώδικα Θεωρήσεων, θεώρηση χορηγείται «ενόψει διέλευσης από ή πρόθεση παραμονής στην επικράτεια των κρατών-μελών, που δεν υπερβαίνει σε διάρκεια τους τρεις μήνες ανά εξάμηνη περίοδο από την ημερομηνία της πρώτης εισόδου στο έδαφος των κρατών-μελών».

ε. Κατά την περ. ιε) της παραγράφου 1 του προς ψήφιση άρθρου, «θεώρηση μακράς διάρκειας (εθνική θεώρηση-visa D)» χορηγείται «βάσει των αντίστοιχων για το καθεστώς διαμονής πολιτών τρίτων χωρών, εθνικών νομοθετικών ρυθμίσεων ή το ενωσιακό δίκαιο».

Σαφέστερη θα ήταν η διατύπωση, «βάσει της εθνικής νομοθεσίας ή του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το καθεστώς διαμονής πολιτών τρίτων χωρών».

Περαιτέρω, απουσιάζει, απαραίτητη για λόγους νομοτεχνικής ομοιογένειας, αναφορά στο άρθρο 18 της Συνθήκης Σένγκεν, όπως αυτό τροποποιήθηκε από το άρθρο 1 του Κανονισμού (ΕΕ) 265/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, με το οποίο θεσπίζεται το εν λόγω είδος θεώρησης.

στ. Το προτεινόμενο άρθρο περιλαμβάνει ορισμούς της «ομοιόμορφης θεώρησης (visa C)» (περ. ιδ)) και της «θεώρησης μακράς διάρκειας (εθνικής θεώρησης-visa D)» (περ. ιε)), όχι όμως και της «θεώρησης περιορισμένης ε-

δαφικής ισχύος (visa LTV)», η οποία εισάγεται με την παρ. 3 του προς ψήφιση άρθρου 5 και ορίζεται, όπως και τα άλλα δύο είδη θεώρησης, στο άρθρο 2 του Κώδικα Θεωρήσεων.

ζ. Κατά τις περ. ιστ) και λη) της ίδιας παραγράφου, άδεια διαμονής και άδεια διαμονής επί μακρόν διαμένοντος «είναι κάθε είδους πιστοποίηση που παρέχεται από τις αρμόδιες ελληνικές αρχές (…) σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 παράγραφος 2 περίπτωση α΄ του Κανονισμού (ΕΚ) αριθμ. 1030/2002 του Συμβουλίου» ή «σύμφωνα με τις διατάξεις του στοιχείου α΄ της παρ. 2 του άρθρου 1 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθμ. 1030/2002», αντιστοίχως.

Σημειώνεται ότι με τις ανωτέρω διατάξεις του εν λόγω Κανονισμού ορίζεται η «άδεια διαμονής». Θα ήταν, συνεπώς, σαφέστερη η εξής διατύπωση: «είναι κάθε είδους πιστοποίηση που παρέχεται από τις αρμόδιες ελληνικές αρχές (…), όπως αυτή ορίζεται στην περίπτωση α΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του Κανονισμού (ΕΚ) 1030/2002 του Συμβουλίου».

2. Επί του άρθρου 2

Η περ. α. της παρ. 1 του προτεινόμενου άρθρου αναφέρεται «Στους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά την έννοια του άρθρου 20 παρ. 1 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει», αντί του ορθού «Στους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά την έννοια του άρθρου 20 παρ. 1 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

3. Επί του άρθρου 5

Με την παρ. 4 του προς ψήφιση άρθρου προστίθεται στις προϋποθέσεις παράτασης της ισχύος «μιας χορηγηθείσας θεώρησης ή/και [της] επιτρεπόμενη[ς] διάρκεια[ς] παραμονής», που τίθενται στο άρθρο 33 του Κώδικα Θεωρήσεων, ο όρος να διαθέτει ο κάτοχος της θεώρησης «επαρκείς πόρους διαβίωσης».

4. Επί του άρθρου 6

α. Κατά το προτεινόμενο άρθρο, η εγγραφή στον κατάλογο ανεπιθυμήτων, η οποία συνεκτιμάται ως κριτήριο για τη συνδρομή λόγου δημόσιας τάξης και ασφάλειας που ματαιώνει το δικαίωμα πολιτών τρίτων χωρών να διαμένουν στη χώρα, «παύει αυτοδικαίως να ισχύει με τη χορήγηση ή ανανέωση άδειας διαμονής».

Η ανωτέρω διάταξη ανήκει συστηματικώς στο άρθρο 82 του ν. 3386/2005, «Ανεπιθύμητοι αλλοδαποί», το οποίο διατηρείται σε ισχύ, δυνάμει του προς ψήφιση άρθρου 140 παρ. 2 και στο οποίο θα έπρεπε να γίνεται αναφορά στην προς ψήφιση διάταξη.

β. Κατά το προς ψήφιση άρθρο, «Οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, υποχρεούνται να απαντήσουν μέσα σε προθεσμία δύο μηνών. Η παράλειψη των υπηρεσιών να αποστείλουν εγκαίρως γνώμη δεν κωλύει την έκδοση της απόφασης χορήγησης άδειας διαμονής, εκτός αν τούτο ζητηθεί ειδικώς από τις ανωτέρω υπηρεσίες».

Περαιτέρω, κατά το προτεινόμενο άρθρο 8, «9. Η άδεια διαμονής εκδίδεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης ή του Υπουργού Εσωτερικών».

Εξ άλλου, κατά το προς ψήφιση άρθρο 91, «3. Αρμόδιο όργανο για τη χορήγηση της άδειας διαμονής επί μακρόν διαμένοντος είναι εκείνο που χορήγησε την τελευταία άδεια διαμονής (…) 4. Το αρμόδιο όργανο, αφού ζητήσει τη γνώμη της οικείας αστυνομικής αρχής για θέματα που αφορούν τη δημόσια τάξη και ασφάλεια της χώρας, εξετάζει εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις [χορήγησης]».

Υπό το φως των ανωτέρω, πληρέστερη θα ήταν, ίσως, η ακόλουθη διατύπωση της διάταξης του άρθρου 6: «Η αρμόδια για την έκδοση της άδειας διαμονής αρχή ζητεί γνώμη του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη για την τυχόν συνδρομή λόγων δημόσιας τάξης και ασφάλειας που κωλύουν τη χορήγηση της εν λόγω άδειας. Οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη υποχρεούνται να απαντήσουν μέσα σε προθεσμία δύο μηνών. Η παράλειψη των υπηρεσιών να αποστείλουν εγκαίρως γνώμη δεν κωλύει την έκδοση της απόφασης χορήγησης άδειας διαμονής, εκτός αν αυτό ζητηθεί ειδικώς από τις ανωτέρω υπηρεσίες».

5. Επί του άρθρου 7

α. Κατά το προς ψήφιση άρθρο, «οι κατηγορίες αδειών διαμονής, καθώς και οι τύποι αδειών που περιλαμβάνονται σε αυτές είναι οι εξής:», η δε τυπολογία κάθε κατηγορίας άδειας βασίζεται στον συγκεκριμένο λόγο διαμονής.

Επομένως, θα ήταν νομοτεχνικώς αρτιότερη η ακόλουθη διατύπωση: «οι κατηγορίες αδειών διαμονής, οι τύποι αδειών που περιλαμβάνονται σε αυτές, καθώς και οι λόγοι χορήγησης, είναι οι εξής:».

β. Περαιτέρω, στην παρ. 2, στοιχ. Β), του εν λόγω άρθρου απαριθμούνται περιπτώσεις προσωρινής διαμονής για την οποία, ωστόσο, αρκεί, κατ' άρθρο 18 του Νσχ, η ύπαρξη «εθνικής θεώρησης εισόδου», και δεν απαιτείται άδεια διαμονής. Ρητώς, μάλιστα, προβλέπεται ότι στις περιπτώσεις αυτές «δεν μπορεί, κατά τον χρόνο ισχύος της [εθνικής θεώρησης εισόδου], να χο-

ρηγηθεί άδεια διαμονής οποιασδήποτε κατηγορίας» (παρ. 2 άρθρου 18 Νσχ).

Στην ανωτέρω απαρίθμηση δεν έχει περιληφθεί η περίπτωση προσωρινώς διαμενόντων, δυνάμει της ανωτέρω θεώρησης, «αθλητ[ών], προπονητ[τών] και λοιπ[ού] εξειδικευμέν[ου] προσωπικού που τους συνοδεύει», οι οποίοι «εισέρχονται στη χώρα για προετοιμασία εν όψει συμμετοχής σε διεθνείς αθλητικές διοργανώσεις» (περ. ζ. παρ. 1 άρθρου 18 Νσχ).

6. Επί του άρθρου 10

Στην παρ. 3 του προτεινόμενου άρθρου εκ παραδρομής αναφέρεται ότι «Κατά την επίδοση της απορριπτικής απόφασης ή της απόφασης ανάκλησης της άδειας διαμονής είτε αυτή διενεργείται αυτοπρόσωπα είτε μέσω πληρεξουσίου, ο παραλαμβάνων οφείλει (…)», αντί του ορθού, «Κατά την παραλαβή της απορριπτικής απόφασης ή της απόφασης ανάκλησης της άδειας διαμονής είτε αυτή διενεργείται αυτοπροσώπως είτε μέσω πληρεξουσίου, ο παραλαμβάνων οφείλει (…)»,

7. Επί του άρθρου 11

Το προς ψήφιση άρθρο αφορά τον, ανά διετία, καθορισμό, με κ.υ.α., «ανώτατου αριθμού θέσεων για εξαρτημένη εργασία που χορηγούνται σε πολίτες τρίτων χωρών, ανά Περιφέρεια και ειδικότητα απασχόλησης».

Κατά την παρ. 4 του εν λόγω άρθρου, «Τα ανωτέρω ισχύουν υπό την επιφύλαξη έκδοσης κοινής απόφασης των αρμοδίων Υπουργών Εξωτερικών, Εσωτερικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλειας και Πρόνοιας ως προς την αναστολή των μετακλήσεων από τρίτες χώρες για λόγους εθνικού συμφέροντος, εθνικής οικονομίας ή διμερών σχέσεων, ιδίως σε περίπτωση κατά την οποία συγκεκριμένη τρίτη χώρα δεν συνεργάζεται στον τομέα των επιστροφών των πολιτών της».

Νομοτεχνικώς αρτιότερη θα ήταν η εξής διατύπωση: «Με απόφαση των Υπουργών της παραγράφου 1, είναι δυνατή η αναστολή των μετακλήσεων από τρίτες χώρες, για λόγους εθνικού συμφέροντος, εθνικής οικονομίας ή διμερών σχέσεων, ιδίως σε περίπτωση κατά την οποία συγκεκριμένη τρίτη χώρα δεν συνεργάζεται στον τομέα της επιστροφής των πολιτών της».

8. Επί του άρθρου 17 παρ. 1

Η περ. δ. της προς ψήφιση παραγράφου αναφέρεται σε υπαλληλικό προσωπικό και νόμιμους εκπροσώπους «που απασχολούνται αποκλειστικά σε εταιρείες που έχουν υπαχθεί στις διατάξεις του ν. 3427/2005 (Α΄ 312), του ν. 378/ 1968 (Α΄ 82) και του άρθρου 25 του ν. 27/1975 (Α΄ 77), όπως αντικατα-

στάθηκε από το άρθρο 4 του ν. 2234/1994 (Α΄ 142), καθώς και σε επιχειρήσεις του ν.δ. 2687/1953 (Α΄ 317), καθώς και σε ημεδαπές επιχειρήσεις, της περίπτωσης α΄ του παρόντος (…)».

Νομοτεχνικώς αρτιότερη θα ήταν η αναφορά σε υπαλληλικό προσωπικό και νόμιμους εκπροσώπους: «που απασχολούνται αποκλειστικά σε εταιρείες που έχουν υπαχθεί στις διατάξεις του ν. 3427/2005 (Α΄ 312), του ν. 378/1968 (Α΄ 82) και του άρθρου 25 του ν. 27/1975 (Α΄ 77), όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 31 του ν. 4150/2013 (Α΄ 102), σε επιχειρήσεις του ν.δ. 2687/1953 (Α΄ 317), καθώς και σε ημεδαπές επιχειρήσεις της περίπτωσης α΄ του παρόντος (…)».

9. Επί του άρθρου 23

Στην παρ. 2 του προτεινόμενου άρθρου γίνεται αναφορά, προφανώς εκ παραδρομής, στη βεβαίωση της παρ. 6 του άρθρου 9 του Νσχ, αντί της παρ. 4 του εν λόγω άρθρου.

10. Επί του άρθρου 26

α. Κατά την παρ. 1 του προς ψήφιση άρθρου, «Η διάταξη του άρθρου 1 παρ. 2 του ν. 2503/1997 (Α΄107) για την άσκηση προσφυγής κατά πράξεων του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 8 του ν. 3200/1955 (Α΄97), δεν εφαρμόζεται για τις αποφάσεις του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, που εκδίδονται κατ' εφαρμογή του Κώδικα αυτού».

Συναφώς επισημαίνεται ότι η ως άνω διάταξη του ν. 2503/1997 αφορά τον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας κατά το προϊσχύσαν του ν. 3852/2010 καθεστώς. Εφαρμογή των διατάξεων του ν. 2503/1997 στον Γενικό Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης χωρεί δυνάμει του άρθρου 6 παρ. 2 του ν. 3852/2010.

Περαιτέρω, σαφέστερη, θα ήταν η εξής διατύπωση: «Οι πράξεις του Γενικού Γραμματέα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, που εκδίδονται κατ' εφαρμογή του παρόντος Κώδικα, δεν υπόκεινται σε προσφυγή νομιμότητας ενώπιον του Υπουργού Εσωτερικών».

β. Περαιτέρω, κατά την παρ. 7 του υπό ψήφιση άρθρου, εκ παραδρομής αναφέρεται ότι «Η άδεια διαμονής που εκδίδεται σε συμμόρφωση προς τελεσίδικες δικαστικές αποφάσεις, κατόπιν αιτήσεως ακυρώσεως πολίτη τρίτης χώρας κατά απόρριψης αιτήματός του για ανανέωση άδειας εργασίας ή διαμονής, καθώς και κατά της ανακλήσεως τούτων, μπορούν να ανανεωθούν, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερόμενου για έναν από τους λόγους του παρόντος Κώδικα», αντί του ορθού «μπορεί να ανανεωθεί».

Εξ άλλου, δεν διευκρινίζεται εάν η ανωτέρω ρύθμιση αφορά και άδεια διαμονής που εκδίδεται σε συμμόρφωση προς τελεσίδικη δικαστική απόφαση διά της οποίας ακυρώθηκε απόρριψη αιτήματος χορήγησης άδειας διαμονής.

Τέλος, η εργασία αποτελεί λόγο χορήγησης άδειας διαμονής (άρθρο 15 Νσχ) ή θεώρησης εισόδου (άρθρο 18). Συνεπώς, παρέλκει η διάζευξη «άδειας εργασίας ή διαμονής».

11. Επί του άρθρου 27 παρ. 2α)

Κατά την εν λόγω διάταξη, «Από τις ρυθμίσεις (…) εξαιρούνται: α) τα νοσοκομεία, (…) όταν πρόκειται για πολίτες τρίτων χωρών που εισάγονται εκτάκτως για νοσηλεία, τοκετό και για ανήλικα παιδιά, (…)».

Δεν διευκρινίζεται αν ως «ανήλικα παιδιά» (ορθότερα, «ανήλικα τέκνα») νοούνται τα ανήλικα τέκνα πολιτών τρίτων χωρών ή οι ανήλικοι πολίτες τρίτων χωρών, καθώς και αν σκοπός της διάταξης είναι να εξαιρεθούν των οικείων ρυθμίσεων και οι πολίτες τρίτων χωρών υπό την ιδιότητά τους ως γονέων (και, επομένως, συνοδών) ανήλικων τέκνων, τα οποία «εισάγονται εκτάκτως για νοσηλεία».

12. Επί των άρθρων 30 παρ. 5 και 31 παρ. 1 και 2

Με τις προς ψήφιση διατάξεις προβλέπεται η τιμώρηση της διευκόλυνσης της παράνομης εισόδου ή εξόδου από τη χώρα πολίτη τρίτης χώρας και η παράνομη μεταφορά πολίτη τρίτης χώρας, κατά κατάργηση, μάλιστα, των αντίστοιχων διατάξεων των άρθρων 87 και 88 του ν. 3386/2005 (άρθρο 140 του Νσχ), στις οποίες παραπέμπει το άρθρο 187 ΠΚ, «Εγκληματική οργάνωση».

Θα ήταν σύμφωνο με την αρχή της νομιμότητας να τροποποιηθεί το άρθρο 187 ΠΚ, ώστε να παραπέμπει στα σχετικά άρθρα του Κώδικα Μετανάστευσης και Κοινωνικής Ένταξης, όπως κάθε φορά ισχύει.

13. Επί του άρθρου 34

Στην περίπτωση της χορήγησης άδειας διαμονής για λόγους σπουδών θα ήταν σκόπιμο να διευκρινισθεί αν επιτρέπεται η αλλαγή κατεύθυνσης σπουδών και υπό ποιές προϋποθέσεις. Επίσης, εάν καλύπτεται από τα άρθρα 34 επ. του Νσχ η φοίτηση στις Ανώτερες Εκκλησιαστικές Σχολές, όπως συμβαίνει υπό τις διατάξεις του ν. 3386/2005.

14. Επί του άρθρου 109 παρ. 1

Θα ήταν χρήσιμο, για λόγους εφαρμογής της διάταξης, να προσδιορισθούν τα αναφερόμενα δικαιολογητικά που απαιτείται να προσκομισθούν.

15. Επί των άρθρων 110 παρ. 2 και 115

Στα στοιχ. β) και γ) ορθή είναι η χρήση των όρων «απολαύουν διεθνούς προστασίας» και «απολαύουν προστασίας», αντιστοίχως, και όχι των όρων «απολαμβάνουν διεθνούς προστασίας» και «απολαμβάνουν προστασίας». Ομοίως, στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 του προτεινόμενου άρθρου και στην παρ. 4 στοιχ. β) του άρθρου 115 οι όροι «απολαμβάνουν δικαιώματα» πρέπει να αντικατασταθεί από τους όρους «απολαύουν δικαιωμάτων».

16. Επί του άρθρου 122

Στην παρ. 2 γίνεται, εκ παραδρομής, αναφορά, και μάλιστα δύο φορές, στην «παράγραφο 2 στοιχείο α΄ του παρόντος άρθρου», ενώ πρόκειται περί της παρ. 1 και στις δύο περιπτώσεις.

Ομοίως, στις παρ. 3 και 5 γίνεται παραπομπή στην «παράγραφο 7 [του παρόντος άρθρου]» αντί της παρ. 6, και στην παρ. 4 γίνεται παραπομπή στις «παραγράφους 3 και 4 του παρόντος άρθρου», ενώ πρόκειται περί των παρ. 2 και 3.

17. Επί του άρθρου 123

Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 3 γίνεται παραπομπή στη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 116. Δεδομένου ότι στο παραπεμπόμενο άρθρο αναφέρονται λόγοι απόρριψης της αίτησης προς έκδοση «μπλε κάρτας της ΕΕ», θα ήταν σκόπιμο να διευκρινισθεί αν νοείται εν προκειμένω το άρθρο 114 του Νσχ (πρβλ. και άρθρο 18 παρ. 4 της Οδηγίας το οποίο παραπέμπει στις διαδικασίες του άρθρου της 11, αντίστοιχο προς το άρθρο 114 του Νσχ).

18. Επί του άρθρου 124 παρ. 4

Στο τελευταίο εδάφιο της διάταξης αναφέρεται, εκ παραδρομής, η παρ. 6 του άρθρου 137, αντί της παρ. 7.

19. Επί του άρθρου 125 παρ. 1

Με την προτεινόμενη διάταξη ορίζεται ότι: «Η Διεύθυνση (…) ορίζεται ως το ελληνικό σημείο επαφής (…) για την ανταλλαγή των πληροφοριών που καθορίζονται στα άρθρα 122 και 123 και στο άρθρο 20 της Οδηγίας 2009/50/ΕΚ». Για λόγους νομοτεχνικής αρτιότητας, θα ήταν σκόπιμο να προστεθεί, μετά τη φράση «στα άρθρα 122 και 123», η φράση «του παρόντος».

20. Επί του άρθρου 129

Κατά την παρ. 1 του προς ψήφιση άρθρου, «Οι πολίτες τρίτων χωρών (...) αποκτούν δικαίωμα υποχρεώσεις (…)». Αρτιότερη θα ήταν η εξής διατύπω-

ση: «Οι πολίτες τρίτων χωρών (…) αποκτούν δικαιώματα και υποχρεώσεις (…)».

Εξ άλλου, στην παρ. 2 του εν λόγω άρθρου, αντί του όρου «παιδιά» μεταναστών θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ο όρος «τέκνα», κατ' αντιστοιχία προς την ορολογία του Αστικού Κώδικα (βλ. και ανωτέρω, παρατήρηση 11).

Αθήνα, 17 Μαρτίου 2014

Οι εισηγητές
Αθηνά Κοντογιάννη
Επιστημονική Συνεργάτις
Ανδρέας Κούνδουρος
Προϊστάμενος του Τμήματος Ευρωπαϊκών Μελετών
Μαριάνθη Καλυβιώτου
Γεωργία Μακροπούλου
Ειδικοί Επιστημονικοί Συνεργάτες

Ο Προϊστάμενος του Α΄ Τμήματος
Νομοτεχνικής Επεξεργασίας
Ξενοφών Παπαρρηγόπουλος
Αναπληρωτής Καθηγητής
του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Ο προϊστάμενος της Α΄ Διεύθυνσης
Επιστημονικών Μελετών
Αντώνης Παντελής
Καθηγητής της Νομικής Σχολής
του Πανεπιστημίου Αθηνών

Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου
Κώστας Μαυριάς
Ομότιμος Καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών